

بیانیه روز جهانی کارگر

بیانیه کارگران گروه ملی صنعتی فولاد
به مناسبت اول می روز جهانی کارگر

روز جهانی کارگر گرامی باد

به استقبال روز جهانی کارگر می‌رویم .

روز یازدهم اردیبهشت برابر با یک می که از زمان اعتصاب سراسری کارگران آمریکا برای تصویب هشت ساعت کار روزانه نامگذاری شده و یادآور تمام دستاوردهائی است که با مبارزات کارگری در سطح جهان به بار نشسته است .

به همین جهت در وهله اول این روز را به طبقه جهانی کارگر از زحمتکشان فرانسه تا مزدبگیران چین، به اتحادیه‌های مستقل کارگری از برزیل تا مصر و از صدها میلیون اعتصاب کننده در هند گرفته تا کارگران همیشه مبارز ایران در هفت‌تپه و هپکو و آذرباب و... تبریک می‌گوئیم .

همچنین به مناسبت این روز، یاد کشته‌شدگان قیام‌های کارگری از گُموناردهای پاریس تا انقلابیون سن پترزبورگ، از شورشیان شیکاگو تا اعتصابیون نساجی و نفت و راه آهن را گرامی می‌داریم و به پاس مقاومت جانانه کارگران در معادن سن خوزه و ژوهانسبورگ و شلاق‌هایی که بر گرده همکاران آق‌دره و پارس خودرو و شرکت واحد نقش بسته، روز جهانی کارگر را نماد مبارزات طبقه خود می‌دانیم.

کارگران، هم سرنوشتان و مبارزان آزادی و برابری

هر روز خبرهای تلخی از بیماری شهروندان، بیکاری جوانان، سرکوب معترضان، خودکشی نوجوانان و... می‌شنویم و از دیدن فقر، استثمار، گرانی، کودکان کار و زباله‌گرد و بازمانده از تحصیل، حاشیه‌نشینان و معتادان و گدایان، نزاع‌های مذهبی و قومی و از دیدن این همه رنجی که به مردم تحمیل شده به درد می‌آییم. تجربه و مشاهده این موقعیت ما را به این نتیجه می‌رساند که

عامل اصلی و هدایت کننده وضع موجود چیزی نیست جز سیستم حاکم که غرق در ظلم و فساد و جنایت گشته و جامعه را به ورطه نابودی کشانده است.

وقتی دولت سرمایه‌داری در ایران سال جدید را با اخراج‌های گسترده در مراکز کارگری و خدماتی آغاز می‌کند و با دستبند و گاز اشک آور به مصاف بازنشستگان می‌رود، این هشدار است به تمام کارگران و کارمندان مبنی بر اینکه اکنون زمان بیداری و مطالبه‌گری است.

هر نفر که از صفوف ما ضربه بخورد، ترکش آن به زندگی همه ما خواهد رسید و هر حکم به اخراج از سوی کارفرما، بدون شک چماقی است بر سر تمامیت جنبش کارگری.

نظام سرمایه‌داری در ایران، اهداف شوم و ضدانسانی خود را از طریق قراردادهای موقت و بیکارسازی دنبال می‌کند و در برابر وام‌ها و فیش‌های نجومی ژن‌های خوب که آنان را برای رفاه بیشتر راهی پیشرفته‌ترین کشورها کرده است، به طور میانگین هر کارگر ایرانی برای یک ماه کار، دستمزدی معادل تنها دو روز کارگر ساده اروپایی دریافت می‌کند! با این حال با هر صدای حق‌طلبانه‌ای به عنوان نیرویی علیه امنیت ملی برخورد می‌شود و دستگاه امنیتی-قضائی زندان‌ها را مملو از فعالان ارزشمند جنبش‌های کارگری و معلمان و زنان و محیط زیست... کرده است.

واضح است که حاکمیت کمر به نابودی طبقه کارگر بسته و تمام برنامه‌های اقتصادی را بر پایه ارزان سازی نیروی کار و غارت سرمایه‌ها تنظیم کرده است.

در چنین شرایطی برخی از مزدبگیران به خاطر ترس از بیکاری به حقوقی ناچیز تن داده‌اند و کارگران به دلیل فقدان تشکل‌های مستقل قادر نیستند برای چیزی فراتر از خط فقر مبارزه کنند.

از طرفی دیگر، شدت ناکارآمدی در مدیریت کشور به حدی است که با وجود توزیع واکسن در دنیا، تمام تریبون‌های حکومتی از ستاد کرونا و صداوسیما گرفته تا هیئت دولت و نهادهای قدرت با وقاحت تمام شیوع این ویروس را به گردن مردم می‌اندازند و از بی‌لیاقتی خود در زمینه درمان و معیشت‌شانه خالی می‌کنند.

کشتار گسترده مردم بر اثر کرونا را سپر بلای بی‌تدبیری و خیانت خود کرده‌اند تا توده‌های مردم به جای حق‌خواهی و سازماندهی اعتراضات، در فلاکت روزمره گرفتار شوند؛ ولی برای خانواده‌های سرداران و روحانیون و آقازاده‌ها و مزدوران‌شان واکسن و انواع امکانات فراهم می‌شود و همزمان واکسیناسیون رایگان و عمومی مردم که وظیفه قانونی دولت است و هزینه‌ای برابر با قطره‌ای از دریای اختلاس‌ها و دزدی‌های مسئولان دارد را به بخش خصوصی فاسد واگذار می‌کنند!

جغرافیای ما را کرونا سیاه نکرده است چون سیه روزی مردم کشورمان به دست همین آقایان و شبکه‌های مافیایی و نظامی‌شان رقم خورده است در صورتی که بحران‌هایی مثل تحریم و کرونا برای طبقه کوچک سرمایه‌داران به فرصتی طلایی و نعمتی بی‌پایان تبدیل شده است.

هر ریالی که به قیمت نان و ارز و سوخت اضافه می‌شود، سود بانکی مالکان و شاخص بورس دلالتان نیز چندین پله بالاتر می‌رود ولی از میان ما ده‌ها نفر به جمعیت گرسنگان و بی‌خانمان‌ها اضافه می‌گردد.

چه باید کرد؟

مجموع این موارد نشان می‌دهد که جامعه ما نیاز به دگرگونی‌های گسترده و زیربنایی دارد و طبقه کارگر تنها نیرویی است که در صورت متشکل شدن، توان مقاومت در برابر هر شکلی از نظام استثمار و استبداد را خواهد داشت.

اتحاد طبقاتی ما و متحدانمان می‌تواند پیام آور جامعه‌ای عادلانه و آزاد باشد و این کشتی طوفان زده را به ساحل بنشانند.

برای اینکه قدمی در راه حصول مطالبات مشترکمان برداریم نیازمندیم تا تشکیلات کارگری را در همبستگی با هم برپا کنیم و دستاوردهای عظیم جنبش کارگری جهان را نقطهء آغاز قرار دهیم .

در طول این تاریخ پرغرور برای مطالباتی نظیر کاهش ساعات کاری یا بیمه و حقوق شناخته شدهای مثل حق تشکل یا حق برگزاری مجمع عمومی، خون های زیادی ریخته شده و اجازه نمی‌دهیم که این دستاوردها به فراموشی سپرده شوند .

این تاریخ ثابت کرده است تنها نیرویی که میتواند پرچم دار عدالت اجتماعی در جامعه باشد، طبقه کارگر متحدی است که کمیته‌ها و شوراهای سرتاسری اش به همین منظور قد علم می‌کنند.

ما کارگران گروه ملی صنعتی فولاد ایران (اهواز) با این چشم انداز علیه ظلم و بیداد می‌جنگیم و برای سقف مطالبات کارگری اعم از مسکن و رفاه همگانی، بیمه بیکاری و درمانی مکفی، اعتراضات و اجتماعات آزاد، آموزش رایگان و امنیت شغلی هم پیمان می‌شویم و در کوره‌های ذوب آهن بر مشت‌های فولادین خود حک می‌کنیم تا در مسیر لغو استثمار انسان از انسان دست از سازماندهی و مبارزه طبقاتی بر نداریم.

ما کارگران آهنیم ؛ ریشه ظلم رو می‌کنیم

روز جهانی کارگر گرامی باد

سی و یک فروردین هزار و چهارصد